

Càntut

Cançons de tradició oral

El petit vailet

Lluís Massanelles i Dilmé, Besalú

1. Elde - ma - tí s'ai - xe - ca i se'n va_a llau - rar; la jo - ve mes - tres - sa li'n por-
ve mes - tres - sa li'n por - ta_es - mor - zar, un tu - pí de so - pes i un cros
pí de so - pes i un cros - tó de pa, i u - na bo - te - lle - ta per a

7

ta_es - mor - zar, pe-tit vai - let, a re - ga, ver-me - (i)et en - çà. 2. La jo -
tó de pa,
xer - ri - car,

[1.] [2.]

-Apa, apa, mosso, apa a esmorzar!
-No pot ser, mestressa, no pot ser esmorzar;
aquest camp que llauro l'haig de conruar.
I en el mig del camp una fonteta hi ha,
tots els joves que hi beuen s'han d'ajon(e)llar.
Moso de la casa el primer que hi va anar,
mentres (a) hi anava, l'amo li'n va atrapar:
-Què hi fas, aquí, mosso, sense treballar?
Nem-se'n cap a casa, que et vull despatxar;
tres dobles de quatre (?) jo te'n dinc de dar,
te'n resquito una pel poc treba(i)ar,
te'n resquito una altra, prou que em fas portar,
em fas portar unes banyes, semblen d'un marrà;
pels mercats i fires ja no hi puc anar,
i al portal d'Espanya ja no hi puc passar,
i al portal de França ja no hi goso anar.